

نقش سازمان و مدیریت علمی در عملکرد تعاونی‌های رسمی

حسینعلی شیرزادی*

چکیده

اهمیت سازماندهی و مدیریت علمی در عملکرد موفقیت‌آمیز همه انواع سازمان‌ها و بهویژه بنگاه‌های تجاری، از جمله شرکت‌های تعاونی که در طبقه‌بندی شرکت‌های تجاری قرار دارند، بر همگان آشکار است. با این همه، شماری از نظریه‌پردازان مسائل سازمان و مدیریت و حتی برخی از علاوه‌مندان به تعاون و سازمان تعاونی بر این عقیده‌اند که چون تولد همزمان دو مولود خلف انقلاب صنعتی، اولی سازمان و مدیریت علمی و دومی شرکت تعاونی رسمی، به دلایل مختلف صورت پذیرفته است - مثلاً هدف از پیدایی پدیده سازمان و مدیریت علمی، تنظیم اصول و قواعدی علمی برای اداره بنگاه‌های عظیم تجاری بوده است تا از آن طریق به حفظ و فروتنی سرمایه و استمرار در کسب درآمد سرشار که از انگیزه‌های فردی در نظام سرمایه‌داری است پرداخته شود، در حالی که شکل‌گیری تعاونی علمی برای جلوگیری از اجحاف و سودجویی و استمار و سایر عوارض سرمایه‌داری بوده است و این هدف ارزشمند از طریق تلاش جمعی آگاهانه و هوشیارانه در جهت رفع تمام یا پاره‌ای از نیازمندی‌های اولیه و مشترک اعضاء، آن هم به شیوه همیاری و همکاری متقابل و داوطلبانه و توجه به منافع جمیع (جمع‌گرایی) صورت

* عضو هیئت علمی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی

پذیرفته است - لذا تلفیق این دو پدیده اجتماعی، اقدامی اصولی و منطقی نیست. به نظر می‌رسد این گروه در شناخت خود از شرکت تعاونی که بنگاهی اجتماعی و اقتصادی و از نوع سازمان‌های متعالی^{*} و مردمی است، دچار اشتباه گردیده‌اند، زیرا اگرچه هدف تعاونی‌ها خدمت به اعضاست، نه کسب سود سرشار، ولی برای انجام موقیت‌آمیز این هدف و ادامه حیات و بقا و ماندگاری تعاونی به‌ویژه در جریان رقابت سالم با سایر بخش‌های اقتصادی و حضور فعال در فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی جامعه براساس اصل موازنه اقتصادی، ضرورت کسب درآمدهای معقول نیز الزامی است. در نتیجه توجه جدی به هنجارهای مورد قبول سایر انواع شرکت‌های تجاری از جمله توجه به بهره‌گیری از سازماندهی و مدیریت علمی در تعاونی‌ها در کثار باور و رعایت هنجارهای مورد قبول تعاونی، امری اجتناب‌ناپذیر است و از همین طریق است که موجبات مشارکت مؤثر اعضا در امور تعاونی که راز موقیت تعاونی‌ها در آن است، فراهم می‌گردد.

در این مقاله به اهمیت نقش سازمان و مدیریت علمی در کارکرد موقیت‌آمیز تعاونی‌های رسمی پرداخته می‌شود.

مقدمه

شرکت‌های تعاونی که نهادهایی اجتماعی هستند، مجموعه‌ای از واحدهای اقتصادی و اجتماعی را تشکیل می‌دهند که به‌منظور رفع تمام یا پاره‌ای از نیازهای واقعی و مشترک اعضا از طریق خودداری و کمک متقابل سازماندهی می‌شوند و از همین‌رو ضرورتاً نیاز به باور و رعایت هنجارهای اصول سازماندهی و مدیریت علمی دارند تا از این طریق توانمندی‌های لازم را برای رقابت سالم با سایر بخش‌های اقتصادی کسب نمایند.

این پدیده اجتماعی بنابر اصل مهم "نیاز، مادر اختراع است" در جریان انقلاب صنعتی تولد یافت تا عمل‌با ایجاد بنایی مستحکم که ریشه در باورهای مردمی دارد به

* سازمان متعالی (Transcendental) سازمانی است که تمام اعضای آن به ماهیت ذاتی و درونی روابط خود اهمیت دهنده، هر فردی برای تحقق بخشنیدن اهداف سازمانی از هیچ کوششی درین نورزد و با نهایت دلسوزی و علاقه‌مندی، خدمات پیشتری به شرکت و سازمان خود ارایه دهد. (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۱).

کمک گروه‌های عظیم مردمی که در جریان انقلاب صنعتی با مشکلات و نابسامانی‌های سهمگین رویه‌رو گردیده بودند شناخته، آنها را از گزند هر دو نظام سرمایه‌سالاری و دیوان‌سالاری حاکم در امان نگه‌دارد.

این نهضت طی نخستین سده حیاتش در زمینه‌های مختلف تحول چشمگیر یافت و با پیشرفتی آهسته ولی پیوسته و ماندگار تقریباً به هرگوشه از جهان و در تمامی رشته‌های اقتصادی رسوخ نمود، و جایگاه مهمی در نظام اقتصادی کشورهای مختلف جهان به دست آورد (رفیعی، ۱۳۵۲: ۱۲).

تعاونی به دنبال کسب جایگاه ویژه در نظام اجتماعی و اقتصادی جوامع، این گمان را که سازمان‌های تعاونی سراججام روزی نه چندان دور می‌توانند در روابط اقتصادی نقش مهم و قاطعی ایفا نمایند، به اثبات رسانند؛ به ویژه هنگامی که تعاونی‌ها توانستند به درستی شایستگی خود را در بحران‌های مهم اقتصادی و اجتماعی جهان نشان دهند، به طوری که امروزه که بیش از ۱۵۰ سال از تولد نخستین شرکت تعاونی مصرف^{*} می‌گذرد، تقریباً در اکثر کشورهایی که بر تفکر و اندیشه مردم‌سالاری تأکید و اصرار دارند، نظام تعاونی در زیرمجموعه نظام اقتصادی آنها خدمات سودمندی ارائه می‌نماید. از مهم‌ترین اهداف نهادین این تفکر جمعی از نظر اجتماعی، باور و رعایت هنجارها و الگوهای عمل تعاونی به منظور تقویت روحیه همکاری و انسجام و یکپارچگی و تأمین و گسترش عدالت اجتماعی و از نظر اقتصادی، گسترش مالکیت عمومی میان گروه‌های عظیم مردمی و بهره‌مندی آنها از امتیازات اقتصادی مناسب و عادلانه در نتیجه تأمین عدالت اقتصادی است.

بدیهی است از مهم‌ترین شرایط لازم برای دستیابی به این گونه اهداف ارزشمند اجتماعی و اقتصادی، در درجه نخست شناخت دقیق ارزش‌ها و هنجارهای تعاونی و سپس رعایت آن الگوهای عمل شناخته شده در هر دو زمینه اجتماعی و اقتصادی است و از این طریق است که می‌توان پیشرفت‌های تعاونی‌ها را شاهد بود.

* شرکت تعاونی پیشگامان منصف راجدل نخستین شرکت تعاونی مصرف در جهان است که با ۲۸ عضو و جمعاً ۲۸ پوند سرمایه، اساسنامه مدون داشته و در ۲۴ اکتبر ۱۸۴۴ در اداره ثبت شهر راجدل انگلستان به ثبت رسیده است. (نهادندي، ۱۳۶۷: ۱۰)

با وجود مجموعه‌ای از معرف‌ها و مشخصه‌های ارزشمند این تفکر اجتماعی و اقتصادی، متأسفانه تعاقنی‌ها به دلایلی چند در میدان رقابت اقتصادی قادر به عرضه توانمندی‌های خود نیستند و در نتیجه فرصت‌های مناسبی در اختیار رقبای قدرت‌گرا که هدفی جز تسلط و حاکمیت بی‌چون و چرا بر سایر بخش‌های اقتصادی از جمله بخش خصوصی (غیرسرمایه‌داری) و به ویژه بخش تعاقنی ندارند و با همه امکانات خود از طریق فشار روزافزون بر پیکره تعاقنی‌ها، تلاشی ناپسند در جهت حذف رقیب می‌نمایند، قرار داده‌اند. اگر چه تعاقنی‌ها بنا بر باورهای خود هرگز در جهت حذف رقیب نیستند و مایلند در شرایط رقابت کامل و مشروع، فرصت‌های مناسبی برای همه بخش‌های اقتصادی فراهم باشد تا زمینه پیشرفت و شکوفایی اقتصادی برای همگان فراهم و میسر گردد، ولی تا زمانی که تعاقنی‌ها خود را به سلاح رقیب، از جمله سازماندهی و مدیریت علمی معقول و منطقی، مسلح ننمایند این آرزو تنها به صورت آرمانی غیرعملی تجلی خواهد نمود و در شناخت دقیق ارزش‌های تعاقنی، اعضای تعاقنی‌ها را دچار اشتباه خواهد ساخت (نهادنده، ۱۳۴۶: ۲۳).

مقاله حاضر بر آن است تا به معرفی و شناساندن اثرات ماندگار سازماندهی و مدیریت علمی و تأثیر آن در عملکرد تعاقنی‌های رسمی بپردازد. با امید به این که شناخت این مقوله، رهیافت‌هایی واقعی را برای رفع مشکلاتی از این‌گونه که تقریباً اکثر تعاقنی‌ها از آن رنج می‌برند، در اختیار مسئولان و علاقه‌مندان قرار دهد.

در این نوشتار، مطالب زیر به اختصار مورد بررسی قرار خواهند گرفت:

موضوع: نقش سازمان و مدیریت علمی در عملکرد تعاقنی‌ها:

- سابقه تاریخی شکل‌گیری نظریه‌های سازمانی و مدیریتی از نوع علمی و تعاقنی‌های رسمی.

- ضرورت ترکیب و تلفیق این دو پدیده نوظهور انقلاب صنعتی در جهت کارآیی بیشتر تعاقنی‌ها.

- انتخاب و نحوه گزینش مدیران تعاقنی‌ها.

- تفکیک وظایف رهبری و مدیریت و سازماندهی مناسب در تعاقنی‌ها و نقش هر یک

از آن‌ها.

نقش سازمان و مدیریت علمی در عملکرد تعاونی‌های رسمی با توجه به این که قطعاً سازماندهی و مدیریت علمی کارآمد در عملکرد همه انواع سازمان‌های اجتماعی و اقتصادی اثرات مثبت و ماندگار و پایداری خواهد داشت و شرکت‌های تعاونی نیز طبق قانون تجارت، هفتمنی شرکت تجاری با هدف‌هایی اجتماعی و اقتصادی هستند، توجه به اهمیت نقش مدیران کارا و سازمان و تشکیلات مناسب در موفقیت تعاونی‌ها امری کاملاً جدی و ضروری است و تلاش صادقانه مسئولان در این راه بدون تردید حرکتی مؤثر و سودمند در جهت برطرف نمودن برخی از مشکلاتی که دامنگیر اکثر تعاونی‌ها است خواهد بود. در این خصوص به نکات زیر می‌پردازیم:

الف) سابقه تاریخی شکل‌گیری نظریه‌های سازمانی و مدیریتی از نوع علمی و تعاونی‌های رسمی

برای توضیح و تشریع مختصراً از نحوه شکل‌گیری انواع نظریه‌های علمی سازمانی و مدیریتی و همچنین نحوه پیدایی شرکت‌های تعاونی رسمی اولیه، لازم است نگاهی گذرابه آثار و پیامدهای مثبت و همچنین سوء انقلاب صنعتی که اتفاقاً هر دو پدیده مورد بررسی، یعنی ثوری‌های سازمان و مدیریت و تأسیس تعاونی‌های رسمی و علمی، مولود اثرات این انقلاب بوده‌اند، بيفکنيم تا از اين طريق رهیافتی مناسب و منطقی به منظور ترکیب و تلفیق پویای اين دو پدیده اجتماعی به عمل آوریم، زيرا هر دو پدیده مورد بحث، متأثر از الگوهای رفتار جمعی که مسلط بر رفتارهای فردی است، هستند و همسویی و همگنی نزدیکی دارند که ریشه در ویژگی‌های انواع همکاری‌ها و به‌ویژه خودیاری یعنی تعاون دارند.

تحولات و دگرگونی‌هایی که انقلاب صنعتی در سال‌های پایانی قرن هجدهم در زندگی اجتماعی و اقتصادی انسان‌ها به وجود آورد از یک سورشد سریع صنایع، توسعه ترابری جهانی و ارتباطات، پیشرفت تکنولوژی و گسترش شهرنشینی و تولید انبوه و

باصرفه اقتصادی برای تولیدات صنعتی، تحولات عظیم در امور آموزشی و حقوقی و بالاخره شکوفایی همه جانبه و ضروری در زمینه‌های مختلف را فراهم نمود که نتیجه منطقی و برآیند اصولی آن، تولد و تأسیس و شکل‌گیری سازمان‌های بزرگ و پیچیده صنعتی و تجاری بود که این مهم، به‌شکلی اصولی و علمی پذیرفته و سازماندهی گردید. لذا ضرورت توجه جدی و بیش از پیش صاحبان سرمایه به‌ نحوه جدید اداره و شیوه‌های نوین سازماندهی این‌گونه بنگاه‌ها و سازمان‌های عظیم، کاملاً منطقی و اصولی می‌نمود که خوشبختانه به‌ نحو شایسته‌ای بدان عمل گردید. ولی متأسفانه از سوی دیگر همین پدیده نوظهور صنعت و ماشینیسم که بنابر قول و باورهای تقریباً همه اندیشمندان خردگرا و صاحب‌نظران مکاتب اجتماعی و اقتصادی بایستی به‌ همراه خود شکوفایی اقتصادی و توسعه همه‌جانبه در زمینه‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی را فراهم کند، موجب پیامدهایی سوء و بروز مشکلات و نابسامانی‌های عظیم اجتماعی و اقتصادی گردید و آن‌چنان فقر و تهیه‌ستی را دامنگیر کارگران بیکارشده به‌علت تعطیل شدن کارگاه‌های کوچک یا مهاجرت کشاورزان به مرآکر شهری و صنعتی نمود که بسیاری را در آرزوی بازگشت به سال‌های قبل از انقلاب صنعتی مشتاق و چشم‌انتظار کرد. ولی در میان همه متفکران اجتماعی و اقتصادی، به‌ویژه مصلحان اجتماعی این پنداشت و تفاهم وجود داشت که بایستی آثار مثبت و غیرقابل انکار انقلاب صنعتی را پذیرفت؛ اما در مقابل آثار سوء آن، راه حل‌های مناسب را برای در امان ماندن گروه‌های مردمی از گزند نظام سهمگین سرمایه‌سالاری طراحی و اجرا نمود.

این چنین بود که به شهادت تاریخ مدون انقلاب صنعتی، خوشبختانه این راه و روش با تولد پدیده و نوزاد دیگری در انقلاب صنعتی با نام و عنوان تعاون و به‌ویژه سازمان و شرکت تعاونی رسمی شکل گرفت تا تکیه‌گاهی مستحکم و استوار برای گروه‌های عظیم مردمی باشد.

کوتاه سخن آن که صاحبان سرمایه‌های کلان و کارخانه‌داران بزرگ، به‌موقع و به‌خوبی دریافتند که دیگر قادر نخواهند بود با شیوه‌های سنتی گذشته به اداره و ساماندهی سودآور سازمان‌های جدید اقتصادی، متکی و معتقد باشند؛ از همین‌رو، در جستجوی روش‌های نوین رهبری و هدایت تشکیلات جدید بودند، که این هر دو را در پدیده

نخستین انقلاب صنعتی، یعنی سازماندهی و مدیریت علمی و تئوری‌های آن‌ها پیدا کردند.

با استفاده هوشیارانه و عقلانی از تئوری‌های سازمان و مدیریت علمی بود که سرمایه‌داری توانست قدرت اقتصادی و نفوذ فوق العاده خود را از طریق تشکیل و سازماندهی بنگاه‌های کوچک و بزرگ تجاری اعمال نماید و اقتدار خود را بر بازارهای بین‌المللی و جهانی تحکم بخشد و در نتیجه سودهای سرشار را به کشورهای خود سرازیر نماید. ضمناً علاوه بر تئوری‌های سازماندهی و مدیریت علمی، رعایت هنجارها و ارزش‌های نظام اقتصاد آزاد و اصول حاکم بر آن، نظری اصول اصالت فرد، اصالت سرمایه، رقابت آزاد، قانون عرضه و تقاضا، تئوری ارزش و مانند آن‌ها، زمینه‌های تسلط بیشتر سرمایه‌داری بر جامعه و مردم را پیش از پیش فراهم آورد.

ولی متأسفانه توسعه سرمایه‌داری نه تنها موجبات رفاه اجتماعی مردم را فراهم نکرد، بلکه زندگی را بر توده‌های عظیم مردمی سخت و دشوار نمود. در نتیجه گروه‌های ستم‌دیده از نظام سرمایه‌داری ضرورتاً می‌بایستی به دنبال راه حل‌هایی باشند که از اثرات سوء سرمایه‌داری در امان باشند و شرایط را به سود زندگی خود تغییر داده، زندگی سالمی را فراهم نمایند. بدین‌سان بود که تعاون و سازوکار اجرایی و علمی آن یعنی سازمان و شرکت تعاونی که مولود خلف آثار سوء انقلاب صنعتی بود تولد یافت. این دو نوزاد انقلاب صنعتی، اولی سازمان و مدیریت علمی و دومی شرکت تعاونی رسمی (علمی)، تقریباً همزمان با کارکردهایی همسو متولد گردیدند.

ب) ضرورت ترکیب و تلفیق این دو پدیده نوظهور انقلاب صنعتی
اکنون با تلفیق این دو پدیده اجتماعی به بررسی عملکرد تعاونی‌ها می‌پردازیم تا نقش سازمان و مدیریت علمی در کارکرد تعاونی‌ها به‌وضوح مشخص گردد. چون واژه علم در هر دو پدیده اجتماعی مورد بحث، به کار برده شده است، لازم است ابتدا به تعریف علم در مقوله‌های اجتماعی پردازیم تا روشن شود چرا و چگونه بایستی سازمان و مدیریت علمی در کارکرد تعاونی علمی مؤثر باشد.
علم، حتی به معنی اجتماعی آن، معرفتی است که براساس تراکم نظام‌مند اطلاعات

منظمه با روش‌های معین به دست آمده باشد و به شناخت قوانین یا روابط پایدار و ماندگار واقعیت‌ها منجر گردد. این معرفت از نظر موضوع، روش، بینش و طرز بیان قالب‌های نظری با سایر معارف بشری مانند فلسفه یا هنر تفاوت دارد (عبداللهی، ۱۳۶۶: ۵).

از ویژگی‌های یک پدیده علمی، نظم پذیری آن، انتخاب روش‌های معتبر بررسی آن پدیده وبالاخره کشف روابط علت و معلولی و قوانین علمی آن پدیده است. چون هر دو پدیده مذکور اجتماعی‌اند پس واقعی و حقیقی بوده، لذا می‌توان آن‌ها را با روش‌های علمی مورد بررسی و مطالعه قرار داد. اما به کارگیری سازمان و مدیریت علمی در تعاونی‌ها (از نوع رسمی) بدون تردید و بنابر خصوصیات علم، بایستی موجبات کارآیی و موقیت آن بنگاه اقتصادی را فراهم نماید و به جهت علمی بودن آن پدیده اجتماعی، بایستی به کمک روش‌های تجربی، مشاهده، آزمایش، اندازه‌گیری و مقایسه که همگی تکنیک‌های علمی بررسی و تحلیل عملکرد تعاونی‌ها هستند، بتوان به نتایج ماندگار نایل آمد.

برخی از ویژگی‌های شرکت تعاونی

از مشخصه‌ها و معیارهای شناسایی و تمایز شرکت تعاونی با سایر اشکال شرکت‌های تجاری می‌توان به اختصار، به چند ویژگی زیر اشاره کرد:

- ۱ - سهامداران و اعضاء، خود، مصرف‌کننده‌اند، یا تولیدکننده، لذا دوگانگی میان فروشنده و خریدار وجود ندارد. متأسفانه برخی از مدیران و اعضا در درک صحیح مفهوم اجرایی این اصل دچار اشتباه شده، این‌گونه تفسیر می‌کنند که تعاونی‌ها با توجه به هدف‌های خدماتی‌شان، نیازی به مدیریت کارآمد ندارند، در نتیجه در انتخاب هیئت مدیره و مدیران اجرایی و به دنبال آن سازماندهی مناسب برای شرکت تعاونی، دقت و کنترل و نظارت لازم را به عمل نمی‌آورند. به تعبیر دیگر هنجرهای سازمانی و مدیریتی را در تعاونی رعایت نمی‌کنند. در حالی که با توجه به سیاست درهای باز در اغلب تعاونی‌ها، خریداران ممکن است غیرعضو باشند و منافع حاصل از فروش به غیرعضو در کارکرد موقیت‌آمیز تعاونی‌ها بسیار مؤثر است (نهادنی، ۱۳۴۷: ۲۳).

۲- برابری حق رأی برای اعضاء در مجتمع عمومی و فوق العاده ، صرف نظر از میزان سرمایه آن‌ها؛ تیجه عملی این اصل درخشناد توجه به نقش فرد در سازمان است، نه نقش سرمایه. ولی این اصل نیز ضرورت توجه به سازمان مناسب و مدیریت کارآمد درجهت تأمین منافع مشروع اعضا را نمی‌نموده، در تیجه نیاز شرکت تعاونی را به سازماندهی و مدیریت نشان می‌دهد، زیرا منافع اعضا زمانی حاصل می‌شود که مدیریت شرکت به صورت حقیقی شرایط رقابت سالمی را با سایر بخش‌های اقتصادی ایجاد کرده باشد.

۳- پرداخت سود مناسب و معقول به سرمایه تأمین شده به وسیله هر یک از اعضاء به منظور رعایت این اصل مهم نیز که عملاً موجبات اعتماد و وثوق به قوام و دوام و ثبات شرکت را فراهم خواهد آورد و زمینه مناسبی را در جهت مشارکت فعالانه و مستنوانه اعضاً آماده خواهد نمود، بایستی به اهمیت نقش کارکردن مدیریت تعاونی و استفاده از سازمان مناسب که از آن طریق، سود معقولی را به صورت مستمر برای اعضا تأمین نماید، توجه ویژه نمود.

۴- انسانی نمودن اقتصاد به جای اقتصادی نمودن انسان: درباره این هدف مهم و ارزشمند که متأثر و منبعث از ارزش‌ها و هنجارهای تعاونی است نیز زمانی تعاونی‌ها با موقیت ماندگار و مستمر رویه‌رو خواهند گردید که دارای سازماندهی مناسب و مدیریتی آگاه و ورزیده باشند. به طوری که توانمندی‌های لازم جهت اشاعه فرهنگ تعاونی و آموزش هنجارها و ارزش‌های تعاونی را به روش‌های مستقیم و غیرمستقیم میان اعضا این گونه سازمان‌های متعالی دارا باشند.

بنابراین اگرچه هدف نهایی شرکت‌های تعاونی رفع نیازمندی‌های واقعی و مشترک اعضاً تعاونی است و ظاهراً این هدف با اصلی‌ترین و مهم‌ترین هدف بنگاه‌های تجاری که در نظام‌های سرمایه و شیء‌سالاری کسب سود سرشار، آن هم از هر طریق ممکن است تفاوت فاحشی دارد، بدون تردید تعاونی‌ها نیز مانند سایر اشکال بنگاه‌های تجاری، بدون کسب سود معقول و استفاده از سازماندهی و مدیریت علمی قادر به ادامه فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی خود نخواهند بود. ضمناً اگرچه تعاونی‌ها فاقد انگیزه‌های فردی هستند، ولی نبایستی به اهمیتی که این گونه بنگاه‌های اقتصادی در

تأمین رفاه عمومی و توسعه اقتصادی کشور دارند و از توجهی که قوانین جاری به این نوع شرکت‌های تجاری که طبق قانون تجارت هفتمنی نوع از انواع شرکت‌های تجاری هستند، دارد، بدون تأمل گذشت. بنابراین، سازماندهی و مدیریت علمی در تعاونی‌ها، نه تنها به نحو ارزش‌داری روحیه پاریگری و یکپارچگی را میان اعضاء فراهم و تقویت می‌نماید و در نتیجه به بهبود روابط اجتماعی و اخلاقی میان اعضاء کمک مؤثری خواهد نمود، بلکه مقدمات رشد و شکوفایی فعالیت اقتصادی اعضاء را که منطقاً موفقیت خود را در توفیق جمعی می‌دانند فراهم خواهد آورد (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۰).

بنابراین، بدون تردید برای چنین موفقیتی اقتصادی به سازمانی منظم با کارآیی لازم و مدیرانی کارдан و کارآمد و البته اعضاًی با اراده‌های قوی و تفکراتی آگاهانه و هوشیارانه و رفتاری مسئولانه که همگان درباره هدف‌های نهایی خود، صحیح و واقعی بیندیشند، نیاز مبرم است. زیرا اگر سازمان تعاونی به هر علتی (مثلًاً عدم تشکیلات و سازماندهی مناسب یا مدیریت و رهبری ناتوان) از نظر اقتصادی توفیق قابل توجه و در خوری به دست نیاورد، بی‌گمان نمی‌توان باور داشت که در زمینه اجتماعی و اخلاقی به کامیابی مطلوبی نایل گردد. زیرا شرط منطقی و حقیقی هرگونه موفقیت اقتصادی در تعاونی‌ها، وجود همبستگی و وحدت اجتماعی حقیقی و هدفمند است.

بنابراین، اگر در جهان کنونی بنگاه‌ها و سازمان‌های تعاونی، به عنوان الگوهای عملی و علمی مکتب خودیاری و آموزش اجتماعی مطرح هستند پس توجه ویژه به امر سازماندهی و مدیریت آن‌ها، آن هم به روش‌های علمی ماندگار و پایدار، کاملاً ضروری به نظر می‌رسد. لذا نباید به این مهم به دیده اختصاص نگریست و تحت تأثیر بعضی از دوستان نااگاه و اغلب دشمنان آگاه، از ترکیب پویای دوپدیده اجتماعی - اولی سازمان و مدیریت و دومی تعاونی علمی یا رسمی - در کارکرد مطلوب و قابل مقایسه تعاونی‌ها در بازار رقابت اقتصادی خودداری نمود.

ج) انتخاب و نحوه گزینش مدیران تعاونی‌ها

در انتخاب نوع مدیریت و گزینش مدیران ستادی و صنفی در تعاونی‌ها بایستی

۱ - با چنان دقتی (برخلاف آنچه معمول است) همت گماشت که در شأن این‌گونه

بنگاه‌های اقتصادی - اجتماعی است. توجه به روحیه مردمی مدیر در این انتخاب بسیار مهم است.

۲- در حمایت اصولی و منطقی از مدیران منتخب و دلسوز که به زیور علم، رفتار نیکو و رهبری آراسته باشند، باید آنچنان پایدار و مقاوم بود که مدیران، با اطمینان کوشش‌های خود را در جهت رفع تمام یا پاره‌ای از نیازهای مشترک اعضا سامان دهنده و مطمئن باشند که در صورت لزوم، مورد حمایت جدی اعضا قرار خواهد گرفت.

۳- رهبران و مدیران تعاونی به نقش تأثیرگذار سازمان غیررسمی و سایه* که در همه انواع سازمان‌ها به ویژه در تعاونی‌ها یک واقعیت و حقیقت غیرقابل انکار است، توجه ویژه نموده، باور داشته باشند که از طریق تلفیق پویای سه مقوله مدیریت، سازمان رسمی و سازمان غیررسمی به خوبی می‌توان در جهت اهداف واقعی تعاونی گام برداشت، زیرا سازمان غیررسمی در تعاونی‌ها به علت نقش حمایتی، هدایتی - کنترلی و نظارتی اعضا قادر است کمبود توانایی‌های مدیریتی را جبران کند، به پشتیبانی از اهداف سازمان پردازد و بالاخره به انتقال سریع و مؤثر اطلاعات و ارتباطات درون‌سازمانی مبادرت کند و در این صورت است که روابط عمومی خلاق و توانمند که از ارکان مهم سازمان تعاونی است، خواهد توانست همسوی و همگوئی معقولی بین اهداف واقعی تعاونی با سازمان غیررسمی ایجاد نماید. در غیر این صورت، متأسفانه اثرات منفی سازمان غیررسمی، از جمله مقاومت در مقابل تغییرات اصولی و ضروری، شایعه‌پراکنی منفی و پیروی و سازگاری گروهی و ایجاد استانداردهای رفتاری خاص گروهی جلوه خواهد کرد و الگوهای رفتاری سازمان را تحت تأثیر جدی قرار خواهد داد و عاملی منفی و مخرب برای سازمان رسمی قلمداد خواهد شد.

* سازمان غیررسمی یا سایه عبارت است از تشکلی از افراد یا عناصر انسانی درون سازمان رسمی که دارای وجود مشترکی از تحفیلات اخلاقی، اعتقادی، فرهنگی و روحی و روانی هستند و در اثر روابط شخصی و اجتماعی، دور یکدیگر جمع شده‌اند، به طوری که بدون وجود قوانین جاری شکل گرفته‌اند و ممکن است روند فعالیت‌های سازمان را تحت الشعاع قرار دهند.

بنابراین، با توجه به واقعیت سازمان غیررسمی در تعاونی‌ها و تأثیر درون‌سازمانی این نهاد غیررسمی، لازم است مدیریت، برخوردار منطقی و اصولی با این واقعیت به عمل آورده، مانع جدال و برخورد دائمی و تضاد همیشگی تعاونی با آن شود و سعی و تلاش خود را در جهت هدایت سازمان غیررسمی به سوی اهداف تعاون به عمل آورد و از نفوذ معنوی آن در راستای تحقق بخشیدن به اهداف سازمانی بهره‌مند گردد.

د) تفکیک وظایف رهبری و مدیریت و سازماندهی مناسب در تعاونی‌ها و نقش هر یک از آن‌ها

اگر رهبری در تعاونی‌ها را همان قدرتی برخاسته از صفات و توانمندی‌های معنوی اشخاص تعریف کنیم و مدیریت را تجربه و علم و هنر هماهنگی، سازماندهی و برنامه‌ریزی به‌منظور نیل به اهداف معین و از پیش‌طراحی شده در نظر بگیریم و ضمناً با شرح وظایف و نحوه گزینش هیئت مدیره از طریق رکن اصلی تعاونی، یعنی مجمع عمومی و انتخاب مدیر عامل از سوی هیئت مدیره آشنا باشیم، ملاحظه خواهیم کرد این دو گروه با عنوانین واحدهای ستادی و صفتی دارای وظایفی مشخص ولی متفاوتند، به‌طوری‌که واحدهای ستادی به سیاست‌گذاری و تعیین خط‌مشی می‌پردازند که در تعاونی‌ها این وظیفه از سوی مجمع به‌عهده هیئت مدیره و اگذار گردیده است و مسئولیت واحدهای صفتی که اجرای تصمیمات واحدها ستادی با آن‌ها است، به عهده مدیریت تعاونی یعنی مدیر عامل و زیرمجموعه‌های آن، امور مالی و حسابداری، امور بازرگانی، امور عمومی و روابط عمومی و... است؛ بنابراین، ضرورت دارد:

- ۱ - سازماندهی به‌گونه‌ای در تعاونی‌ها صورت پذیرد که از دخالت غیرضروری واحدهای ستادی و مخصوصاً مشارکت اجرایی آن‌ها به عنوان عضوی از واحدهای صفتی جلوگیری شود، زیرا در غیر این صورت هیئت مدیره که خود، بایستی به عنوان ناظر بر امور مدیریت عمل نماید، عمل‌آلاً عضوی از واحد صفتی گردیده، مجری تصمیمات مدیر عامل خواهد شد. در نتیجه نقش ارزنده و حساس واحد ستادی به شایستگی صورت نخواهد پذیرفت و تعاونی در این مسیر دچار مشکل خواهد شد.
- ۲ - با توجه به آن که راز موفقیت تعاونی‌ها در مشارکت واقعی اعضا نهفته است و نیز به

منظور رعایت هنجار اجتماعی دموکراتیک از اصول درخشنان تعاونی است و همچنین به علت توجه خاصی که در تعاونی به نقش عضو در اعمال حاکمیت کامل بر سرنوشت تعاونی گردیده است و مراحل اجرایی آن اولاً از بهره‌مندی آرای برابر در مجمع عمومی، ثانیاً اتخاذ تصمیم در امور تعاونی‌ها، ثالثاً اجرای تصمیمات متخذه و بالاخره رابعاً کنترل و نظارت دموکراتیک بر امور اجرایی از سوی بازرسان منتخب اعضاست، طراحی و سازماندهی تعاونی‌ها بایستی به گونه‌ای صورت پذیرد که در شان و منزلت نهادی این‌گونه دموکراتیک و مردمی است و در این صورت است که اعضا یعنی صاحبان واقعی تعاونی‌ها به نحو مؤثر در امور تعاونی‌ها مشارکت خواهند نمود و موفقیت آن را تضمین خواهند کرد.

۳- از مشخصه‌های تعیین اعتبار هر شرکت تعاونی، وجود اعضايی خوش فکر و هیئت مدیره و بازرسان شایسته و کارآمد است که به عنوان ارکان سه گانه اصلی، یعنی مجمع عمومی، هیئت مدیره و بازرسان که هر یک دارای وظایفی خاص و قابل تفکیک نیز هستند، به همکاری باهم ادامه می‌دهند و تلاش آن‌ها در ایجاد پیوند سالم میان ارکان اصلی تعاونی، موفقیت تعاونی را دربر خواهد داشت. اعضا در انتخاب هیئت مدیره و بازرسان بایستی به ویژگی‌های رهبری که به اختصار عبارتند از بهره‌مندی از قدرت فکری و روحی، قدرت پیش‌بینی و نفوذ در زمان، مهارت و اعتماد به نفس، بینش و آگاهی (علمی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و تخصصی)، سمعه صدر همراه با قاطعیت و در صورت لزوم انعطاف‌پذیری و بهویژه در تعاونی‌ها توانایی سخن‌گفتگو به زبان عامه، توجه جدی بورزنده و از باندباری و گروه‌گرایی مصلحتی خودداری نمایند.

۴- مدیر عامل و سایر مدیران اجرایی بایستی با اصول مدیریت سازمان‌های تجاری نظیر برنامه‌ریزی، سازماندهی، فرماندهی، هماهنگی و کنترل و نظارت و بهویژه با مفاهیم عالی تعاون که وجود این مفاهیم و هنجارها و اصول درخشنان تعاونی است که آن را از سایر بنگاه‌های تجاری متمايز و ممتاز می‌نماید، آشنا باشند و در صورت لزوم، از طریق آموزش مدیران و اعضاء، آنان را با هنجارها و ارزش‌های تعاونی و مدیریتی آشنا کنند و افکار و پنداشت‌های آنان را در جهت هدف‌های جمعی

(جمع‌گرایی) هدایت نمایند.

۵- رهبری و مدیریت تعاونی بایستی به گونه‌ای عمل نماید که اولًا روابط فرد با تعاونی و تعاونی با اعضاء و اعضا با یکدیگر به روشنی مشخص گردد و ثانیاً روحیه نظم پذیری و اعتقاد به مشارکت جمعی را در میان اعضا ایجاد یا تقویت نماید تا از این طریق، از هرج و مرچ و بی‌بندویاری و خودمحوری که همچون سمی مهلك تاروپود تعاونی و مفاهیم آن را به ویرانه خواهد کشید، جلوگیری گردد.

۶- انتخاب نوع سازمان و مدیریت مناسب که شایسته تعاونی‌هاست، نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این خصوص لازم است پس از شناخت دقیق و علمی مکاتب سازمانی و مدیریتی (کلاسیک، نئوکلاسیک، تئوری سیستم و...) نمونه‌ای برگزیده شود که همسویی و همگنی نزدیکی با اندیشه و تفکر تعاونی داشته باشد. به نظر می‌رسد تعاونی‌ها ضمن پاییندی به برخی از اصول مکاتب سازمانی، می‌توانند از تئوری‌های جدید سازمان که دارای ویژگی‌های قابل توجهی هستند که هماهنگی نزدیکی با فلسفه و نگرش تعاونی دارند، استفاده نمایند و با ترکیب چهارگانه نیروی انسانی، سازمان رسمی و سازمان غیررسمی، محیط کار و پیوند آن‌ها از طریق شبکه ارتباطات و اطلاع‌رسانی، سازمان و مدیریت مناسب و دلخواه را برگزینند. ضمناً بایستی توجه داشت که اصولاً تعاونی‌ها از سیستم مدیریت، بایستی به فرآیند امور قطعی و حتمی نیست بهره‌مند باشند. در این سیستم مدیریت، بایستی به ابعاد روحی، رفتاری، روانی، مادی و اقتصادی اعضاء و مسایل خرد و کلان سازمانی و بالاخره به ارزش‌های مصالحه‌جویانه و انعطاف‌پذیر و غیردستوری و هنجارهای خاص تعاونی توجه جدی نمود تا فرآیند امور با اشکال روبه‌رو نگردد، زیرا اصولاً تعاونی‌ها به جای تأکید بر ساختار ایستای سازمان، به فرآیند پریا و اکتشهایی که در داخل ساختار سازمان به‌وقوع می‌پیوندند، تأکید دارند و سازمان را به عنوان یک سیستم اجتماعی پویا مطرح می‌سازند که از همکاری و تعاون افراد که با تشکل در سازمان رسمی و غیررسمی و بر اساس تفاهم و سازش با یکدیگر هماهنگ می‌شوند، شکل می‌گیرد. بدین ترتیب است که رمز موفقیت تعاونی‌ها در جلب مشارکت اعضاء و تقویت روحیه همکاری و تعاون بین آن‌ها نهفته است.

- ۷- با توجه به نقش پراهمیتی که ارتباطات صحیح و مؤثر در تنظیم امور تعاونی دارد و موجبات موققبت کادر رهبری و مدیریت را به ویژه در شرکت‌های بزرگ تعاونی فراهم می‌آورد، شایسته است که رهبری و مدیریت ترتیبی اتخاذ نمایند تا ارتباطات منطقی و سالم کادر رهبری و بازرسان یا مدیریت و کارکنان بتوانند نقشی ارزنده و مؤثر در برقراری هماهنگی معقول بین واحدهای ستادی و صنفی داشته باشد (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۶۷) و از تداخل غیرضروری و ظایف آن‌ها جلوگیری نموده، در نتیجه سازمان را به سوی هدف‌های ازپیش‌طراحی شده هدایت نماید.
- ۸- اعمال حاکمیت از سوی رهبری و مدیریت تعاونی از طریق کنترل و نظارت لازم بر امور تعاونی نیز می‌تواند از نارسایی‌هایی که در نحوه اجرای برنامه‌ها پیش آمده است یا خواهد آمد، به نحو مؤثر و چشمگیری جلوگیری کند یا آن‌ها را بر طرف سازد و در نتیجه تعاونی را در مسیر معیارها و هنجارها و ارزش‌های مورد نظر هدایت نماید (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۶۷).
- ۹- رهبری و مدیریت تعاونی به منظور بهینه‌سازی و افزایش بهره‌وری و بازدهی بایستی به ترغیب و تشویق کارکنان پردازند و در آنان به طریقی مؤثر ایجاد انگیزه کنند (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۶۴)، زیرا تقویت روحیه همکاری و ایجاد حس تعاون موجبات مشارکت فعال‌تر اعضا در امور تعاونی را فراهم خواهد نمود.
- ۱۰- استفاده مطلوب و بهموقع از روابط عمومی فعال با توجه به نقش مؤثری که روابط عمومی تعاونی‌ها در نفوذ در افکار اعضا دارد نیز موجبات جلب همکاری و خودداری و تفاهم عمومی را فراهم می‌کند و مشارکت بیشتر اعضا تعاونی‌ها را سبب می‌گردد (شیرانی، ۱۳۶۸: ۱۸۸).
- تلاش روابط عمومی بایستی به گونه‌ای صورت پذیرد که اولاً موجب هدایت مدیران به سوی افکار و خواسته‌های اعضا شود، ثانیاً هنجارها، ارزش‌ها، اصول، موازین، فلسفه و فرهنگ تعاون به درستی مطرح و ترویج گردد و بالاخره ثالثاً با استفاده از وسائل ارتباطی مناسب، اهمیت نقش اجتماعی و اقتصادی تعاون و تعاونی‌ها را در ایجاد یکپارچگی و انسجام بین اعضا و جلوگیری از عوارض و ناهنجاری‌های اقتصادی از قبیل احتکار، انحصار، گران‌فروشی و تورم و پیامدهای سوء آن بهوضوح روشن نماید. در این

صورت است که فرآیند منطقی آن، جلب مشارکت بیشتر اعضا را به دنبال خواهد داشت. وجود یک روابط عمومی قوی و کارآمد همچون جانی در کالبد تعاقنی است و مدیریت و رهبری به خوبی می‌توانند از کارکرد مؤثر روابط عمومی در ابعاد خرد و کلان فعالیت تعاقنی (موفقیت و سوددهی شرکت و توسعه نهضت و تفکر تعاقنی) به نحو مطلوب بهره‌مند گردند و توجه داشته باشند که موفقیت هر مدیریتی به لیاقت روابط عمومی بستگی دارد.

در پایان این نوشتار، تذکر این نکته را مجدداً لازم می‌دانم که متأسفانه به علت درک نادرست از مفهوم تعاقنی علمی، تعدادی از متفکران اجتماعی، حتی بسیاری از علاقه‌مندان به تعامل و تعاقنی به مسئله مهم سازماندهی و مدیریت علمی در تعاقنی‌های رسمی، با دیدی غیرفرهمند و غیرکاربری‌ماتیک می‌نگرند و این پدیده اجتماعی، یعنی تعاقنی علمی، را از سایر علوم اجتماعی جدا می‌دانند، در حالی که اگر این گروه با دقیقی کافی به کالبدشکافی هر دو پدیده سازمان و مدیریت علمی و تعاقنی رسمی پردازند و سپس به تلفیق و ترکیب پویای این هر دو مقوله - البته به صورتی عقلابی و غیرمغرضانه مبادرت ورزند - بدون شک به نقش کارکردن سازمان و مدیریت علمی در تعاقنی‌های رسمی پی‌خواهند برد. زیرا هم سازمان و مدیریت علمی، هم تعاقنی رسمی دارای تئوری‌های نشأت گرفته در ذات روابط اجتماعی جدید، بدوزده در جهان پیشرفت‌هه استند که از آن جمله، نمونه‌های فراوان تعاقنی‌های مصرف در انگلستان، تولید در فرانسه، اعتبار در آلمان، مسکن در ایتالیا و مجموعه‌ای از انواع تعاقنی‌های مختلف در کشورهای اسکاندیناوی را می‌توان نام برد.

البته بایستی اذعان نمود در اغلب جوامع سنتی و شرقی، از جمله در ایران، نمونه‌هایی از تعاقنی‌های رسمی که خود را به زیور سازمان و مدیریت علمی آراسته باشند، کمیاب است و مراحل علمی مشاهدات انتظام یافته، تجربه‌های تکراری آزمایش و مقایسه را به کندی دنبال می‌نمایند. ولی اگر اعضای تعاقنی صادقانه از حالت من، خارج شوند و خود را به صورت ما درک کنند و به شکل نسبتاً پایدار و منظم با هم تعامل داشته باشند و به تشکیل یک گروه اجتماعی هدفمند و آگاه پردازند و به صورت جدی و مسئولانه در امور تعاقنی مشارکت کنند و بر باور استفاده از سازماندهی و مدیریت

علمی تعاونی‌ها انتکا نمایند، قطعاً در فعالیت‌های خود به موفقیت‌های چشمگیری که قابل مقایسه با موفقیت‌های سایر اشکال بنگاه‌های تجاری باشد، خواهند رسید.

منابع

- اقتداری، علی محمد. سازمان و مدیریت و سیستم رفتار سازمانی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دهم، ۱۳۵۳.
- الونی، سید مهدی. مدیریت عمومی. تهران: نشر نو، ۱۳۶۸.
- انصاری، حمید. انواع کارکرد تعاونی‌ها. جزویه درسی. دانشکده علوم اجتماعی و تعاون دانشگاه تهران، ۱۳۶۵.
- آمان، گل راپرت. پیشرفت نهضت تعاونی. ترجمه محمدحسین سالگی. دانشگاه تهران، ۱۳۴۸.
- آهی، مهدی. مقدمه‌ای بر جنبه عملی تعاون. انتشارات مؤسسه آموزش و تحقیقات تعاونی دانشگاه تهران، ۱۳۴۹.
- بهرامی، ایرج. اصول شرکت‌های تعاونی. انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- پرهیزگار، کمال. تئوری‌های مدیریت. انتشارات مدرسه عالی بازرگانی، ۱۳۵۲.
- پورافضل، حسن. تعاون. انتشارات دانشگاه شیراز، ۱۳۴۷.
- جی، میکس، هربرت و ولت سی. ری. تئوری‌های سازمان مدیریت. ترجمه کوئل کهن. انتشارات اطلاعات، ۱۳۶۸.
- جوانشیر، عبدالله. اقتصاد تعاونی. تهران: دهدخدا، ۱۳۴۱.
- جوانشیر، عبدالله. بررسی مختصری از سیر نهضت تعاون در ایران. تهران: دهدخدا، ۱۳۴۲.
- دیوید ویچ، جرج. بسوی دنیای تعاون. ترجمه سازمان مرکزی تعاون کشور. نشریه شماره ۱۳.
- رفیعی، احمد. اصول و انواع تعاون. انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۲.
- سالگی، حسین. چهره‌های درخشان نهضت تعاونی. تهران: خرمی، ۱۳۴۸.
- شیرانی، علیرضا. سازماندهی و مدیریت در تعاونی‌ها. انتشارات وزارت تعاون، ۱۳۶۸.
- شیرانی، علیرضا. اقتصاد تعاون. انتشارات وزارت تعاون، ۱۳۶۸.

- شیرزادی، حسینعلی. اصول سازمان و مدیریت تعاونی‌ها. جزء درسی. دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۰.
- شیرزادی، حسینعلی. اصول و اندیشه تعاون. جزء درسی. دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۲.
- شیرزادی، حسینعلی. مبانی تعاون. جزء درسی. دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۰.
- صادقپور، ابوالفضل و جلال مقدم. نظریه جدید سازمان. انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتی، ۱۳۵۶.
- عبداللهی، محمد. دومن کارگاه روش تحقیق. تهران: دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۲.
- عراقی، احمد. تشکیل و اداره شرکت‌های تعاونی. انتشارات مؤسسه آموزش و تحقیقات تعاونی دانشگاه تهران، ۱۳۵۳.
- عراقی، احمد. شرکت‌ها و سازمان‌های تعاونی. جلد دوم. انتشارات سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۴۹.
- فوراستیه، ژان و کلود ویمن. اقتصاد جهان فردا. ترجمه هوشنگ نهاوندی، ۱۳۳۹.
- فوکه، ژرژ. بخش تعاون. ترجمه لطفعلی امیری. مؤسسه آموزش و تحقیقات تعاونی دانشگاه تهران، ۱۳۴۹.
- لامبر، پل. فلسفه اجتماعی شرکت‌های تعاونی. ترجمه محمدحسین سالگی. انتشارات اتحادیه شرکت‌های تعاونی مصرف کشور، ۱۳۴۶.
- محمدی علمداری، عبدالحسین. نقش شرکت‌های تعاونی در رشد اقتصادی و اجتماعی کشورهای در حال رشد. انتشارات مؤسسه آموزش و تحقیقات تعاونی دانشگاه تهران، ۱۳۴۷.
- نهاوندی، هوشنگ. مبانی تعاون. انتشارات دانشگاه شیراز، ۱۳۴۷.
- نشریات شماره‌های ۱۱، ۱۲، ۲۰، ۴۱، ۳۴، ۲۹، ۲۲، ۲۰ و ۱۰۵ وزارت تعاون (سازمان مرکزی تعاون کشور).